

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Jürgen Römer przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-147/08) ⁽¹⁾

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Ogólne zasady prawa Unii — Artykuł 157 TFUE — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „wynagrodzenia” — Wyłączenia — Zakładowy system emerytalny w formie uzupełniającego świadczenia emerytalnego dla byłych pracowników wspólnot lokalnych i pozostałych przy życiu członków ich rodzin — Metoda obliczania tego świadczenia emerytalnego uprzywilejowująca świadczeniobiorców pozostających w związku małżeńskim w stosunku do świadczeniobiorców pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim — Dyskryminacja ze względu na orientację seksualną)

(2011/C 194/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jürgen Römer

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Hamburg — Wykładnia zasady równego traktowania, art. 141 traktatu WE, art. 1, 2, 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 3, jak również motywu 22 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakres stosowania dyrektywy — Wyłączenie wszelkiego rodzaju płatności dokonanych z systemów publicznych lub podobnych, włączając w to systemy zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej — Wyłączenie przepisów prawa krajowego dotyczących stanu cywilnego i wynikających z tego świadczeń — Zakładowy system emerytalny w formie uzupełniającego świadczenia emerytalnego dla byłych pracow-

ników wspólnot lokalnych i pozostałych przy życiu członków ich rodzin — Metoda obliczania emerytury uprzywilejowująca świadczeniobiorców pozostających w związku małżeńskim w porównaniu ze świadczeniobiorcami pozostającymi w zarejestrowanym związku partnerskim

Sentencja

1) Wykładni dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że uzupełniające świadczenia emerytalne, takie jak wypłacane byłym pracownikom Freie und Hansestadt Hamburg i pozostałym przy życiu członkom ich rodzin na mocy Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg (ustawy kraju związkowego Hamburga o uzupełniających świadczeniach emerytalnych i świadczeniach dla pozostałych przy życiu członków rodzin pracowników Freie und Hansestadt Hamburg) w brzmieniu z dnia 30 maja 1995 r., stanowiące wynagrodzenie w rozumieniu art. 157 TFUE nie zostają wyłączone z zakresu przedmiotowego stosowania tej dyrektywy ani z uwagi na jej art. 3 ust. 3, ani na motyw 22.

2) Przepisy art. 1 w związku z art. 2 i art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78 stoją na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 10 ust. 6 omawianej ustawy kraju związkowego Hamburga, zgodnie z którym świadczeniobiorca pozostający w związku partnerskim otrzymuje uzupełniające świadczenia emerytalne w niższej wysokości niż świadczeniobiorca pozostający w związku małżeńskim i niebędący w trwałej separacji, jeśli:

— w danym państwie członkowskim małżeństwo jest zastrzeżone dla osób odmiennej płci i współistnieje z zarejestrowanym związkiem partnerskim, takim jak przewidziany w Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft (ustawie o zarejestrowanych związkach partnerskich) z dnia 16 lutego 2001 r., który jest zastrzeżony dla osób tej samej płci oraz

— istnieje bezpośrednia dyskryminacja ze względu na orientację seksualną, ponieważ w prawie krajowym zarejestrowany partner znajduje się w sytuacji prawnej i faktycznej porównywalnej z sytuacją osoby pozostającej w związku małżeńskim w odniesieniu do tego świadczenia. Ocena porównywalnego charakteru mieści się w kompetencjach sądu krajowego i powinna koncentrować się na odpowiednich prawach i obowiązkach małżonków oraz osób pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim, uregulowanych w ramach odpowiadających im instytucji, mających znaczenie w świetle celu i warunków przyznawania rozpatrywanego świadczenia.

3) W przypadku gdyby § 10 ust. 6 ustawy kraju związkowego Hamburga o uzupełniających świadczeniach emerytalnych i świadczeniach dla pozostałych przy życiu członków rodzin pracowników Freie und Hansestadt Hamburg w brzmieniu z dnia 30 maja 1995 r. stanowił dyskryminację w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2000/78, osoba taka jak skarżący w postępowaniu przed sądem krajowym mogłaby dochodzić prawa do równego traktowania najwcześniej po upływie terminu do implementacji omawianej dyrektywy, czyli od dnia 3 grudnia 2003 r., bez potrzeby oczekiwania, by przepis ten został uzgodniony z prawem Unii przez ustawodawcę krajowego.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Koblenz przeciwko Kurtowi Etlingowi, Thomasowi Etlingowi (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg przeciwko Theodorowi Aissenowi, Hermannowi Rohaanowi (C-231/09)

(Sprawy połączone C-230/09 i C-231/09) (¹)

(Rolnictwo — Sektor mleka i przetworów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 — Opłata wyrównawcza w sektorze mleka i produktów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Systemy pomocy bezpośredniej w ramach wspólnej polityki rolnej — Przeniesienie indywidualnych ilości referencyjnych — Wpływ na obliczanie opłaty wyrównawczej — Wpływ na obliczanie premii mlecznej)

(2011/C 194/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Strona pozwana: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

przy udziale: Bundesministerium der Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 5 lit. k) rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270, s. 123) — Przejęcie ilości referencyjnej mleka w trakcie okresu referencyjnego w wyniku rozwiązania dzierżawy rolnej — Uwzględnienie przy określaniu ilości refe-

rencyjnej dostępnej dla wydierżawiającego ilości już dostarczonej przez dotychczasowego dzierżawcę w trakcie okresu referencyjnego

Sentencja

1) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2217/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że ponowne przyznanie niewykorzystanej części krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej na dostawy powinno być dokonywane proporcjonalnie do indywidualnej ilości referencyjnej każdego z producentów, którzy dokonali nadmiernych dostaw, to znaczy ilości referencyjnej określonej na dzień 1 kwietnia danego dwunastomiesięcznego okresu, lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które zostaną ustalone przez państwa członkowskie. Pojęcie indywidualnej ilości referencyjnej użyte w tym przepisie nie pozwala na uwzględnienie przeniesień ilości referencyjnych, do których doszło w trakcie tego okresu.

2) Uregulowanie krajowe, które wprowadza w życie uprawnienie przewidziane w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, do ustalenia obiektywnych kryteriów, na podstawie których dokonywany jest ponowny przydział niewykorzystanej części krajowej przeznaczonej na dostawy, powinno być zgodne w szczególności z ogólnymi zasadami prawa Unii, a także z celami zamierzonymi przez wspólną politykę rolną, a dokładniej z celami przewidzianymi przez wspólną organizację rynków w sektorze mleka.

3) Cele te nie sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu przyjętemu w ramach wprowadzania w życie tego uprawnienia, które umożliwia producentom, którzy dokonali nadmiernych dostaw, w sytuacji gdy przeniesiono na nich na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, w trakcie danego dwunastomiesięcznego okresu indywidualną ilość referencyjną, w ramach której mleko zostało już wyprodukowane i dostarczone w tym okresie przez producenta, który wcześniej dysponował tą ilością, uczestnictwo w rzezonym ponownym przydziale poprzez włączenie części lub całości owej ilości referencyjnej. Niemniej jednak państwa członkowskie powinny czuwać nad tym, aby uregulowanie to nie prowadziło do przeniesień, które pomimo spełniania warunków formalnych przewidzianych przez to rozporządzenie mają na celu jedynie umożliwienie niektórym producentom, którzy dokonali nadmiernych dostaw, zajęcia korzystniejszej pozycji przy owym ponownym przydziale.

4) Pojęcie „indywidualnej ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez dane gospodarstwo” zawarte w art. 95 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 z dnia